

Svensk TKD i Australien

Carrara, Australien - 20-21 oktober 2012

Text och foto: Malin Nilsson

I helgen som gick, 20-21 oktober, var jag på "the nationals" i Australien.

Jag vaknade en timma innan klockan skulle ringa. Solen var på väg upp, och jag likaså. Klockan 06.00 studsade jag upp, i med gröten och resten av frukosten och sen bar det av mot hallen [kl. 07.15](#) med min reskompis Therese och Ken, Gail, Trent och Paigan Hayden.

Jag är alltså i Australien för tillfället på en backpacker-resa tillsammans med Therese, en kompis från Skövde. På Viking Cup förra året fick jag kontakt med Ken och Trent Hayden samt Rick Scholes, som representerade Australien i tävlingen.

Ken har varit en stor hjälp längs vägen tills vi äntligen kom ner till landet "down under" och har så fortsatt att vara under vår första månad här. Vi blev erbjudna att komma ner till Guldkusten tillsammans med Kens dotter Paigan denna helg, då Australian nationals gick av stapeln där. Tävlingen kan ungefär jämföras med vårt svenska mästerskap.

Vi kom fram till hallen, som såg helt okej ut. Jag hade blivit tillsagd att absolut inte förvänta mig för mycket. Efter en ganska seg start och många vändor fram och tillbaka satte tävlingen igång med barn, färgbälten. De hade lagt upp det så att barnen körde mönster först, parallellt med speciella tekniker och sedan sparring. Det var tre ringar, men bara två var igång samtidigt. Ett problem de har här, i och med att landet är så enormt stort, är att inte så många kommer till tävlingarna. Varken domare eller tävlande, vilket, till min stora förvåning, resulterade i att de tävlande även var domare. Inte så konstigt tänker ni, så har vi ju i Sverige också ibland. Jodå, men inte i Do Bok och vi plockar inte bara upp någon som får hoppa in. Det satt juniorer som seniorer och dömde, klädda i Do Bok, vanliga vardagskläder, finkläder, sportiga kläder, med gympaskor, flipflops, klackskor eller barfota. Tre, fyra personer hade domarklädsel.

Jag reagerade väldigt på domar- och coachrollerna. Det var så annorlunda jämfört med hur jag är van vid från Sverige. Jag fick inte riktigt ihop det att det var så... slappt med klädsel och domar/coachrollen i sig med tanke på respekten och disciplinen de har kring mycket annat. När du till exempel tilltalar någon instruktör är det alltid "yes sir/mam" i charyot sozi och de flesta håller väldigt hårt på hur man betar sig mot de högre graderade, t ex att du inte reser dig upp före den som är högre graderad, du skålar med ditt glas nedanför den som är högre graderad etc.

Jag pratade med Ken och Rick om saken, och de skulle gärna vilja ha det som vi har det, men det finns inte tillräckligt många engagerade till det och i brist på intresse går inte gemene man efter domarklädsel etc. Vi var överens om att det är synd. Jag tycker att respekten och skillnaden på en domare och tävlande till viss del suddas ut. Personligen är jag väldigt glad att vi har det som vi har det i Sverige med tydliga riktlinjer och regler när du axlar rollen som domare eller coach. Rollen ska tas på allvar och med förtroende, enligt mig.

En sak som hände precis i början av tävlingen var att en domare ropade "Stand up!". Jag förstod inte alls vad som var på gång, men när alla nästan hoppade upp från stolarna, de tävlande stannade upp i sina mönster, domarna ställde sig upp och alla vände sig mot ingången, gjorde jag självklart detsamma. Jag viskade till Ken "What's happening?". Jag fick till svar "There's probably a Master incoming". Mycket riktigt. In genom dörren kommer Master Daher och alla får order "charyot, sahyunim kyonge". Sen fick vi stå och vänta tills han kommit in en bit i hallen, för att sen få sätta oss ner igen och de tävlande fick börja om på sina mönster. Helt klart en ny upplevelse. Vad man ska tycka om saken lämnar jag till dig som läser.

Bortsett från detta med domare som dömer, domare som coachar, domare som tävlar och tävlande som dömer, så var det inga jättestora skillnader. Tävligen i sig var ganska liten, det var ungefär 120 tävlande, varav 35-40 stycken var svartbälten.

Domardelen var som sagt en av de stora sakerna jag lade märke till, men något som jag kanske reagerade ännu starkare på var barnens kamp. Ingen väst och slag och sparkar i huvudet. Lyfte även detta ämne med mina australiensiska vänner, och de tyckte inte det var något konstigt och menade på att de ändå måste lära sig förr eller senare.

Vet inte om jag riktigt delar samma åsikt. I mitt huvud så är inte ett barn lika mogen och förstående av konsekvenser som en vuxen, eller åtminstone en ungdom. Att i så tidig ålder börja slå och sparka i huvudet kan aldrig vara nyttigt för varken insidan rent fysiskt eller psykiskt heller. Jag tänker, kan en 6-åring verkligen skilja på träning, vad du gör i lokalen med din instruktör, och på skolgården när du blir besviken för att du förlorade eller arg på en kompis?

Nej, att barnen slår och sparkar, för det gjorde de verkligen, i huvudet (de var riktigt tuffa), hamnar inte på plus sidan hos mig. Tycker det räcker att börja vid 15 års ålder gott och väl!

Lika väl som en 8-åring nog inte förstår innebörden med vad det faktiskt innebär och medför att ha svart bälte (det var många barn som hade det!) tror jag inte heller de är mogna för att dela ut slag och sparkar i huvudet.

En annan sak som de gör här, som i alla fall jag aldrig sett att vi gör i Sverige, är att alla tävlande ställer upp innan tävlingen drar igång, de bugar och säger elevens ed tillsammans, med handen på hjärtat. Det gjorde vi även innan träningen drog igång.

Jag tycker det var jättekul att få vara med vid en australiensisk tävling. Det var även min första tävling från läktaren, bara det var en ny erfarenhet. Jag tar med mig en hel del i ryggsäcken från denna tävling.

Jag har blivit pushad och uppmanad till att ställa upp i åtminstone mönster i nästa tävling, som går i Sydney i februari, och jag är riktigt sugen. Vore väldigt roligt och förmodligen ännu mer lärorikt att vara med och fightas om medaljerna!

Kanske återkommer jag med en liten text efter den tävlingen ;-)

Tack för nu, kämpa på hemma i Sverige!

Malin Nilsson, 1 Dan

Skövde Taekwon-Do club

